

be et nyt lovgrundlag, klart er det bedste for alle parter frem for at blive ved med at barbære ned og barbære ned og gøre miljøzoneordningen mindre og mindre ambitiøs, således at Københavns Kommune til sidst siger: Det her kan vi slet ikke bruge til noget.

Så er det da bedre at sige, at hvis det er lov-hjemmelen, der er problemet, så lad os skabe en ny lovhjemmel, så der bliver mulighed for at etablere miljøzoner. Og det mener jeg altså er en langt mere offensiv miljøpolitisk tilgang til det end at begynde at sidde og fedte med nogle vejledninger, der, som jeg har opfattet situationen, ikke vil tilfredsstille kommunens krav.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Steen Gade som medspørger.

Steen Gade (SF):

Justitsministeren har jo ret i, at det er bedre at ændre retsgrundlaget, når nu situationen er, som den er. Derfor kan vi jo godt være nogle, der undrer os over, at tanken om så at finde ud af, hvad man skulle, først kom, da oppositionen havde samlet sig om et forslag om et andet retsgrundlag, som justitsministeren derefter sagde ikke gik.

Der vil jeg spørge justitsministeren: Kunne justitsministeren ikke godt have draget den konklusion umiddelbart efter det samråd i sommeren 2005, hvor ministeren jo fremlagde det synspunkt, som ministeren har haft i lang tid, at Københavnsordningen ikke kunne være inden for forsøgsordningen? Ja, personlig tvivler jeg på den vurdering fra Justitsministeriet, men hvorfor i alverden har regeringen så ikke fremlagt det den dag eller dagen efter, at man sagde, at forsøgsordningen ikke kunne bruges?

Kl. 14.35

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at det var der kun én grund til. Hvis jeg havde haft kendskab og vidst det, jeg ved nu, så ville jeg da hellere have meldt ud i sommer, så vi kunne være kommet tidligere i gang. Nu har man ventet tilstrækkelig længe med at etablere miljøzonerne, men det skyldes jo, at der ikke forelå en ekspropriationsretlig vurdering.

Jeg er ikke selv jurist, og det kan jo måske være svært for folk, der ikke sådan beskæftiger sig med ekspropriationsret i det daglige, for det er jo ikke bare noget med at lægge 5 pct. til og trække 4 pct. fra og så sige, at så har vi nok et

problem, der kan hjemles, uden at det rejser ekspropriationsretlige spørgsmål. Det er en konkret vurdering i hver enkelt sag, og den vurdering kan man altså ikke foretage forlofts, der må man vurdere sagen. Og der har vi altså måttet afvente, at de statsretsekspertter, der er i Justitsministeriet, foretog en vurdering i de konkrete sager. Så i sommer vidste jeg simpelt hen ikke, hvad man nåede frem til i konklusionerne.

Steen Gade (SF):

Det hindrede da ikke justitsministeren i at sige, at der var ekspropriationsretlige problemer. Det var det, ministeren sagde som afvisning af Københavns ordning på det tidspunkt. Ministeren kan jo ikke bare sige, at det vidste hun næsten ingenting om. Altså kunne ministeren jo rent faktisk godt have sagt: Vi laver et nyt grundlag. Og det var jo faktisk også, hvad oppositionen allerede bad om på det tidspunkt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

I betragtning af at jeg et eller andet sted havde set hr. Steen Gade lidt som bannerfører for, at der blev etableret en miljøzoneordning, synes jeg egentlig, det er ret overraskende, at hr. Steen Gade ikke engang kan erindre, man kan sige det sagsforløb, der har været i den her sag.

Det er korrekt, at Københavns Kommune i første omgang arbejdede på en model, der rejste ekspropriationsretlige spørgsmål, men det, der så skete i den efterfølgende fase, var jo, at Miljøstyrelsen fremlagde andre alternative modeller, der var knap så vidtgående, for, hvorledes miljøzoneordningerne kunne etableres.

Da sagde vi med det samme: Lad os da se på, hvorvidt de øvrige alternative modeller kan holdes inden for den hjemmel, der er i dag i færdsloven. Så jeg har meget, meget svært ved at forstå, hvor hr. Steen Gade vil hen med det her spørgsmål. Vi har gjort alt, hvad der stod i vores magt, for at se på, hvor langt vi kan komme med at etablere en ordning inden for den lovhjemmel, der er i dag.

Per Clausen (EL):

Jeg synes nu alligevel stadig væk, at tidsforløbet er en smule besynderligt, for det, vi jo kan konstatere, er, at regeringen i 2003 indskriver en bestemt målsætning i sit regeringsgrundlag. Der plejer vi jo at få at vide, at når det først står i regeringsgrundlaget, skal det nok blive til noget, og der plejer saglige argumenter nu sjældent at have nogen særlig stor vægt. Men i det her til-